

Letošní podzim mě kapek zaskočil. Nejen, že zcela nemilosrdně ukončil zničehož nic léto, ale ještě se rozhodl zazdít i to léto babí. Jsou to dny, který mají neobyčejnej půvab. Je teplo, ale není vedro, příroda už je taková klidná, ale ještě nespí, a ještě je to kolem, jak když impresionista zvrhne kýbla s barvama. Krása. No a letos? JEDEN DEN!! JEDEN DEN TO HODILO!!!???? Takže jsem skuhrala a byla vesměs nešťastnej tvor ☹. Asi už mě nahoře nechtěli poslouchat a řekli, si “Dobře, dobře, uděláme jí to babí léto, nebo tu kušnu nezavře!” A jak řekli, tak udělali a to ve velkým. A Koláče se radovalo velice a protože je to tvor okamžitých rozhodnutí, napadlo ho v pátek v posteli, že.....VEZMEME SI NA PINDĚLÍ DOVOLENOOOU! Ešivá to teda půjde. A šlo to. Jak u mně, tak u Brtníka dali zelenou a já si tak mohla užít parádní velkovíkend.

A hned na sobotu jsme si vymysleli výlet na Louštín. Je to v lesích, moc příjemný procházení. Ať už jdete jen opravdu turisticky, nebo když si hópnete z cesty pro nějakou tu houbu. My to pojali čistě procházkově, páč s TupoFlekama toho stejně moc nenajdete. Musím říct, že až na dva záseky, to byla moc příjemný procházení. Ta čůza si fakt neodpustí ani jednu procházku, aby jak na začátku, tak pak i ke konci neprovedla nějaký veletoč. Koncovka se jí teda vyloženě nepovedla a tak potom byla zatčená. Ale jinak?

Jinak byla moc hodnej pes. Nejenom, že vcelku moc hezky přicházela na zavolání, ale - a tím mě potěšila moc - se po určitý době jednak chodila hlásit i sama!!!! Prostě to otočila a doběhla si k nám. No to víte, že se sypalo. Další čím mě potěšila bylo to, že si poprvé od tý doby co jí máme, všimla, toho, že se Rumíček otočil a běžel k nám. Doteď jí tyhle momenty byly ukradený. Teď se prvně řídila i tím, co dělal on. To mi přijde skvělý, protože to znamená, že vnímá už smečku jako celek. A další co mi udělalo radost bylo, když se spolu s Rumíčkem začali přetahovat o klacek a pak si spolu hrát!!! To je taky prima, že má zájem o společnou akci i s ním. Doposud jí tohle ani nenapadlo. Jen čuchat, čuchat, lítat. Maximálně když má člověk v ruce balonek. Ale že by jen tak byla pospolu s ním, to ji nikdy nebralo. Tak to mě potěšilo.

Stejně tak, jako pochvala od turistů, který jsme tak porůznu potkávali. Jako první to byla dvojice, naprosto unešená z toho, jak nás psi poslouchají ☹☹☹. Mno, měli ji vidět pak ke konci ☹☹. Takhle byli jen svědkem toho, že když jsme je zahlédli, přivolali jsme oba psy k nám a Tali cvakli na vodítko, abychom někomu nezpůsobili šok. Povíдали si nějakou dobu s námi a pesani si užívali družení. Rumíček pochopitelně.... Brežněv, že jo.... /i když jsme je

na to upozorňovali, ale prý neva/ , no a Talimůra... ta taky, že nezůstane pozadu.... Tak si to spravedlivě rozdělili. Rumíček si vybral paní, Talimůra jejího partnera. My si chvilku povídali, čoklidi tajtrdlíkovali a pak jsme šli dál. Míjeli jsme skupinku dospěláků, následovaných skupinkou dětí opodál. A..... hele..... tomu se nechce ani věřit..... ty děti - všechny! - nás sami od sebe pozdravily!!! Chápete to?? V dnešním světě??? Na lesní cestě??? Tak to sice nesouvisí s Talimůrou, ale udělalo mi to radost taky. Bylo to prima, fakt potěšilo.

No a abychom to měli asi generačně komplet, tak o kus dál jsme se potkali se skupinkou čiperných důchodkyň. A ty teda byly z ohařísek úplně nadšený . Zvláště jedna paní byla z Tali unešená. Vyprávěla, že němce chovali taky, že jsou to krásní (souhlasím) a inteligentní (tu jsem dosti nepochybách □ □) psi. Rumíček, který nutně chtěl taky ocenění, tak v nestřeženém okamžiku..... milou vyprávějící paní políbil. A bylo ešče veselejš, než veselo. Ten had malej zrzatej si totiž umí vybrat a ještě nikdy se nespletl, vždycky pobaví, a tak se v tom jen a jen utvrzuje. Jak je jinak veleposlušnej a ovladatelnej, tak tohle si bere asi jako kompenzaci za všechno to skvělý poslouchání. A ještě se u toho řehtá na celý kolo, že se mu to zase povedlo. Rozskočit se vždycky můžu, ale to je asi tak jediný, co můžu □ . Moc pěkně jsme si to užívali a já se tiše tetelila z toho, jak fajn Tali funguje.

Pak si to opět pokazila a přesto že nejdřív poslechla na první dobrou, tak poté to vzala hákem. Takže šmidra a zatčení. Až do konce procházky. Že ona vždycky má to, že na začátku vyvede nějaký kriminální čin a na konci si to stříhne znovu, koza jedna flekatá. Páník byl načtvatej, tak jsem si ji poté, pod záminkou, že budem posilovat vzájemnou komunikaci vzala na tý lajně já. Než jsme došli k autu vzala jsem to přes louku. Jednak vím, že si flekatice vždycky čuchání na loukách užívá a při myšočichání si může odpočinout, dává mi to ale taky možnost nenápadně při tom pilovat to, že je fajn mě u toho taky vnímnout.

Kousek jsme popojeli a zašli do naší oblíbený minipizzerie (hele to vůbec nechápete, jak na tak malilinkatým prostoru může být bar, kuchyňka, pec na pizzu a pár malinkých stolečků. Naštěstí mají taky posezení venku a bylo krásně, takže jsme se mohli usalašit tam, nechat otevřený kufr auta a ohařiska v něm. Tali jištěnou vodítkem, páč u ní člověk nikdá neví. Když nám přinesli pizzu, dostal páníček příkaz, dát stranou všechny okraje, protože to jest vynikající laskomina a tím pádem dobrá motivace při výcviku. Trochu smutně koukal, protože má okraje rád (já taky), ale halt smůla. Talivýcvik si žádá své, holt mu musí něco

obětovat □ . A to si pište, že při tom prodlouženým víkendu, který jsme si udělali, bylo hodně příležitostí. Tím pádem jsem na zahradě neudělala skorem vůbec nic ale. A že jsem měla plánů . No takže to budu muset prostě stihnout jindy.